

Laki Apostolien teoissa osa 2

opettaja Isak Penzev 21.03.2013

Shalom hyvät ystävät. Tänään meillä on toinen osa oppitunnista, jonka aiheena on Laki Apostolien teoissa.

Viime tunnilla käsitelimme Apostolien tekojen 12 ensimmäistä lukua. Näemme hyvin selkeästi, miten apostolit ja ensimmäinen seurakunta elivät Jeshuan ylösnousemuksen jälkeen. Pyhien kirjoitusten eri kohdista olemme löytäneet paljon vahvistuksia sille, että apostolit elivät Tooran mukaisesti.

13. luvusta eteenpäin tulee hyvin vahvasti esille apostoli Paavali. Tästä hyvin tunnetusta henkilöstä on olemassa hyvin erilaisia mielipiteitä. Hänen suorittamansa palvelustehtävä oli hyvin tärkeä. Meidän pitää ottaa huomioon, että hän levitti kristinuskon ympäri maailmaa. Sen takia meille on hyvin tärkeää nähdä, miten Paavali itse eli ja miten hän itse suhtautui Tooraan. Vielä tärkeämpi tämä selvitys on meille sen tähden, että enimmät mielipiteet Paavalin elämästä ja suhtautumisesta Tooraan ovat negatiivisia. Siksi haluan selvittää, pitävätkö ne paikkaansa. Voimme aloittaa Paavalin elämän tutkimisen Apostolien tekojen luvusta 13.

13: 14 tekstistä me näemme, että Paavali tulee shabatinpäivänä synagogaan. Jae 15 kertoo, että hänelle annettiin sananvuoro. Minun mielestäni se on hyvin tärkeä momentti. Voitte itse kuvitella, jos teidän kokoukseenne tulee joku tuntematon ihminen. Annatteko te hänelle vuoron puhua kokouksessa? Minä epäilen sitä. Mutta tästä tekstistä me näemme, että Paavali tuli synagogaan ja häntä kehoitettiin puhumaan. Mistä tämä kertoo meille? Se tarkoittaa vain yhtä asiaa: Paavali oli sekä ulkonäöltään että elämäntavoiltaan samanlainen kuin paikalliset juutalaiset opettajat. Synagogan johtokunnalla ei ollut mitään epäilystä siitä, etteikö Paavali olisi vanhurskas juutalainen mies ja lain noudattaja. Näemme paikallisten johtajien suhtautuvan Paavaliin negatiivisesti ainoastaan siinä kohtaa, kun hän puhuu Messiaasta Jeshuasta, mutta heillä ei ollut mitään sanomista hänen elämäntavastaan, joka juutalaiselle kuuluu. Ja Jeshuasta puhuminen on ollut tähän päivään asti kompastuskivi juutalaisten, varsinkin ortodoksijuutalaisten, keskuudessa.

Mielenkiintoisena asiana me näemme 13. luvun jakeessa 43, että ei koko paikallisen synagogan väki suhtautunut Paavaliin negatiivisesti. Tässä puhutaan, että juutalaiset ja myös monet jumalaapelkääväiset kääntyivät Paavalin ja Barnabaksen puolelle. Mielenkiintoista on sekin, miten Paavali ja Barnabas suhtautuivat siihen.

Suomenkielinen Raamattu puhuu meille, että Paavali ja Barnabas kehottivat heitä pysymään Jumalan armossa. Siis tässä tekstissä Paavali ja Barnabas kehottivat heitä *pysymään* armossa - ei ottamaan armoa vastaan. Tämä teksti puhuu meille siitä, että Paavalin aikana eläneitten juutalaisten ja jumalaapelkääväisten elämä oli jo armossa. He elivät armossa. Siksi Paavali kumppaninsa kanssa kehotti heitä pysymään Jumalan armossa. Ja kasvamaan Jumalan armossa ottamalla enemmän Messiaan armoa.

Tekstistä me näemme, että aina kaupunkiin saapuessaan Paavali meni suoraan synagogaan. Jos vain kaupungissa synagoga oli. Tästä me näemme, että erimielisyys laista syntyi ei-juutalaisten keskuudessa. Ristiriita syntyi nimenomaan pakanoiden keskuudessa, minkä me näemme luvussa 15. Tässä luvussa ei edes tule esille juutalaisten elämä Messiaassa. Jakeessa 23 kirjoitetaan kirje siitä päätöksestä, joka apostolien kokouksessa tehtiin.

Tämän kirjeen alussa kerrottiin, kelle se on tarkoitettu. Teksti puhuu nimenomaan pakanuudesta kääntyneille veljille. Myös apostoli Jaakob puhui, että Mooseksen laki Toora on edelleen auktoriteetti heidän keskuudessaan. Jakeessa 21 hän tuo esiin, että Mooseksen kirjoilla on edelleen valta ja niitä luetaan synagogassa joka shabattina.

Vielä enemmän vahvistuksia tulee, kun me katsomme 16. lukua, missä puhutaan Timoteuksesta. Hän oli Jeshuan opetuslapsi. Hänen isänsä oli kreikkalainen, mutta äiti oli juutalainen. Näemme, että Paavali suoritti Timoteukselle ympärileikkauksen. Sillä teolla hän vahvisti, että Timoteus oli juutalainen. Siihen aikaan ei voinut edes käsittää juutalaista, joka ei olisi ollut ympärileikattu. Kukaan ei olisi ottanut vakavasti vastaan sellaista ihmistä. Siksi Paavali ympärileikkasi Timoteuksen, jottei hänellä olisi estettä olla juutalaisten keskuudessa. Ja tämä tapahtui nimenomaan sen jälkeen, kun apostolien päätös oli jo tehty.

Hyvin mielenkiintoista on, että 15. luvun jälkeen 16. luvussa on tämä tilanne, joka koskee ympärileikkausta. Silloin syntyy kysymys, oliko Paavali kuuliainen apostolien päätökselle. Todellisuudessa emme voi väittää, ettei Paavali olisi ollut kuuliainen. Päätös pakanakansoista kääntyneille oli, ettei heitä ympärileikata. Pakanoille päätös oli voimassa, mutta Timoteus oli lain mukaan juutalainen. Hänen kohdallaan Paavali noudatti Mooseksen lakia ja ympärileikkasi hänet. Saattoi olla, että Timoteuksen vanhemmilla oli ollut erimielisyyttä siinä asiassa. Kreikkalainen isä oli saattanut vastustaa ympärileikkausta.

Katsomme Paavalin elämää eteenpäin. 16: 13 näemme Paavalin saapuneen kaupunkiin, missä ei ollut paikallista synagogaa. Eli tarkemmin sanottuna: kaupungissa ei ollut kymmentä juutalaista miestä, minjania, joka olisi kokoontunut säännöllisesti. Mutta kaupungissa oli uskovaisia naisia, jotka kokoontuivat shabatinpäivinä rukoukseen joen rannalla. Miksi he kokoontuivat rukoilemaan joen rannalla? Tähän on hyvin yksinkertainen selitys: joen vettä voi käyttää mikvan suorittamisessa, sillä joki on juokseva vesi. Mielenkiintoista on se, että vaikka kaupungissa oli monia rukouspaikkoja, Paavali meni nimenomaan tähän rukouspaikkaan juutalaisten keskuuteen.

Sitten katsomme lukua 17, jossa Paavali saapuu Tessalonikaan. Hän saarnasi synagogassa kolmena shabattina peräkkäin ja todisti, että Jeshua on Messias Pyhien kirjoitusten mukaisesti. Sama tapahtui joka kaupungissa, joihin Paavali saapui.

18. luvun jakeessa 18 me näemme vielä mielenkiintoisen paikan. Siinä sanotaan, että Paavali oli leikkauttanut tukkansa lupauksen mukaisesti. 4. Mooseksenkirjassa luvussa 6 pään ajaminen kaljuksi tarkoittaa Mooseksen lain mukaan nasiirilupauksen päättymistä. Muita selityksiä hiusten leikkuulle ei ole. Paavali noudatti nasiirilupausta koskevaa Tooran lakia. Sen jälkeen me näemme Paavalin kohta matkustavan Jerusalemiin. Siihen oli kaksi syytä. Ensisijaisesti hänen piti suorittaa kaikki nasiirilupauksia koskevat lain rituaalit. Ainoa mahdollisuus oli suorittaa ne Jerusalemissa. Ja jae 21 vahvistaa vielä toisen syyn: hän halusi osallistua lähestyvään juhlaan.

Tuolloin ei kovin moni juutalainen lähtenyt Jerusalemiin viettämään Herran juhlia. Juutalainen traditio vahvistaa, että eivät edes kaikki juutalaiset miehet Israelin sisällä saaneet mahdollisuutta lähteä Jerusalemiin viettämään Herran juhlia. Vaan sinne lähetettiin paikallisen seurakunnan johtoryhmä. Sekä myös niitä juutalaisia, jotka harrastivat vanhurskautta ja halusivat itsenäisesti lähteä Jerusalemin temppeliin Herran juhlien aikaan.

Katsomme Apostoien tekoja eteenpäin, lukua 20. Luukas vahvistaa tämän luvun tapahtumien ajankohdan. Hän vahvistaa, että ne ovat tapahtuneet nimenomaan pääsiäisen jälkeen. Ja jos hän puhuu, että nämä tapahtuivat nimenomaan happamattoman leivän juhlan jälkeen, se tarkoittaa sitä, että tämä juhla oli hyvin tärkeä hänen elämässään. Ei kukaan varmaankaan halua mainita mitään sellaiseen juhlaan liittyviä tapahtumia, joilla ei olisi merkitystä hänen elämässään. Ottakaa huomioon, mitä hän kirjoitti. Hän ei puhu, että pääsiäisen viikon jälkeen. Vaan hän puhuu, että tämä tapahtui happamattoman leivän juhlan jälkeen. Se tarkoittaa, että

Paavali ja hänen seuralaisensa eivät olleet viettämässä ainoastaan pääsiäistä vaan myös happamattoman leivän juhlaa, jossa ei saa syödä hapatettua.

Seitsemäs jae puhuu kokouksesta Trooan kaupungissa. Jakeen 7 tekstistä on tullut paljon ristiriitaista palautetta. Monet sanovat, että he kokoontuivat pyhäpäivänä eli sunnuntaina. Mutta on hyvin vaikea kuvitella, että he olisivat istuneet koko yön ja kokoontuneet vasta seuraavana päivänä. Alkuperäinen teksti antaa meille tulkinnan, joka tarkoittaa: päivän alussa.

Milloin alkaa uusi päivä? Silloin kun aurinko laskee. Eli he kokoontuivat shabatin loppuvaiheessa. Tämä on juutalainen rituaali havdala, joka suoritetaan pyhäpäivän ja arkipäivän välissä. Juutalainen traditio ja Midrash kertoo hyvin paljon tarinoita, jotka koskevat nimenomaan havdalan aikaa. Tämä aika on kytketty Messiaan tuloon.

Ei ole mitenkään ihmeellistä, että he kokoontuivat havdalan aikana murtamaan leipää. Eikä yhtään ihmeellistä, että he kokoontuivat ja istuivat yön yli.

Menemme eteenpäin. 16. luku puhuu meille, että Paavali kiirehti viettämään juhlaa, helluntai-juhlaa Jerusalemiin. Luvussa 21 kerrotaan Paavalin saapuvan Jerusalemiin. 21: 17 puhuu meille, miten Paavali tapasi Jerusalemin seurakunnan johtoa. He kuuntelivat tarkoin Paavalin kertomusta palvelustehtävästään pakanoiden keskuudessa, kiittivät Jumalaa ja kertoivat omasta työstä Jerusalemissa. He kehottivat Paavalia katsomaan ikkunasta Jerusalemin kaupunkiin. Ja he sanoivat, että nyt voit nähdä kymmeniätuhansia juutalaisia miehiä, jotka uskovat Jeshuaan.

Kreikkalainen alkuperäinen teksti jakeessa 20 vahvistaa meille, että vaikka suomenkielinen käännös puhuu monesta tuhannesta, niin kreikankielinen alkuteksti tarkoittaa kymmeniätuhansia juutalaisia. " Sinä näet, veli, kuinka monta tuhatta juutalaista on tullut uskoon, ja he ovat kaikki lainkiivailijoita. " Eli kaikki juutalaiset, jotka olivat ottaneet Messiaan vastaan, olivat lain noudattajia.

Paavalista oli jo siihen aikaan paljon ristiriitaisia tietoja. Mistä asiasta Paavalia syytettiin? Juutalaisen seurakunnan johto ei Paavalia syytä vaan jotkut ilkeät ihmiset. Nämä pahat, ilkeät ihmiset todistivat Paavalia vastaan, että hän opettaa Mooseksen lakia vastaan, kieltää ympärileikkauksen ja juutalaisen tradition noudattamisen. Tätä raamatunpaikkaa olemme käsitelleet jo aiemmin, mutta haluan muistuttaa teille kolmea asiaa: Ensimmäinen asia on ympärileikkaus. Se on annettu Aabrahamille jo ennen lain antamista.

Toinen on Mooseksen laki, jonka kansa sai Siinain vuorella. Kolmas asia on juutalainen perinne. Eli juutalainen traditio, joka on syntynyt juutalaisten keskuudessa selittämään, miten Mooseksen lakia tulee noudattaa ja suorittaa.

Vanhemmisto pyysi Paavalia osallistumaan temppelin jumalanpalvelukseen ja maksamaan neljän mukaan tulevan miehen kulut. Tällä teolla he nimenomaan pyysivät Paavalia todistamaan, että kaikki syytteet häntä kohtaan olivat valheellisia. Ja Paavali teki niin kuin he häntä pyysivät. Näemme tekstistä Paavalin myöntävän ehdotukseen ja haluavan noudattaa heidän pyyntöään. Vaikea tietää, pystyikö hän tekemään niin, koska sen jälkeen syntyi levoton tilanne.

Ja kun Paavali oli suostunut tekemään nämä vanhemmiston pyytämät kolme asiaa, se vahvistaa sen, että ne olivat hänen elämässään edelleen hyvin tärkeitä asioita.

Haluan nimenomaan korostaa, että eivät he vaatineet Paavalia suorittamaan yhtä pykälää, vaan niitä on kolme. Koska esimerkiksi tänä päivänä monet väittävät, että me olemme Tooralle kuuliaisia, mutta vastustamme juutalaista traditiota. He väittävät, että he haluavat olla kuuliaisia Mooseksen laille, mutta juutalaisten tapojen noudattaminen ei merkitse heille mitään.

Jos sinä haluat noudattaa Tooraa siten kuin sinä itse tulkitset, sinä petät itsesi. Tämä puhuu siitä, että Apostolien tekojen kirjoittaja oli myös vahvasti sitä mieltä, että tavat olivat hyvin tärkeitä juutalaisten elämässä.

Luku 22 puhuu siitä, miten Paavali puolustaa itseään temppelissä tapahtuneiden levottomuuksien jälkeen. Kolmannessa jakeessa hän puhuu itsestään: " Minä olen juutalainen, syntynyt Kilikian Tarsossa. "

Monet Raamatun käännökset kirjoittavat tästä paikasta: " Minä olen Juudean asukas. " Se on absurdia. Koska Kilikian Tarso ei ole Juudeassa vaan Kilikiassa. Sen takia Paavali nimenomaan puhuu, että hän on alkuperältään juutalainen. Ja otetaan huomioon tämä ajankohta. Paavali on ollut jo 20 vuotta uskossa Messiaaseen, kun hän puhuu nämä sanat. Siitä huolimatta Messiaaseen uskova Paavali korostaa sitä, että hän on juutalainen.

Tämän jälkeen Paavali puhuu siitä, että hänet on Gamalielin jalkojen juuressa opetettu tarkkaan noudattamaan isien lakia. Hän vertaa omaa lain kiivailuaan heihin, jotka häntä pidättivät: " Minä kiivailin Jumalan puolesta niin kuin te kaikki tänä päivänä kiivaillette. "

Jakeessa 12 Paavali puhuu, miten hän Damaskossa tapasi Ananiaan. Ananias oli Jeshuan opetuslapsi. Paavali kertoi hänestä, että hän oli hurskas lain mukaan ja juutalaiset todistivat hyvää hänestä.

Kuka meistä tänä päivänä on lain mukaan hurskas niin että jokainen juutalainen pystyisi hyväksymään meidät? Se on hyvin retorinen kysymys meille.

Lukua 23 olemme käsitelleet jo aiemmin. Todennäköisesti Paavali ei valehdellut sanoessaan olevansa fariseus. Luvussa 26, kun Paavali seisoo Agrippan edessä, hän vahvistaa olevansa fariseus. Hän vahvistaa, että hän on fariseusten lain tarkkan noudattaja. Myös luvun 24: 14 loppuosassa Paavali puhuu Feeliksin edessä: " Niin palvelen isieni Jumalaa, että minä uskon kaiken, mitä on kirjoitettuna laissa ja profeetoissa. "

Luvussa 25 Paavali puhuu oikeudessa Festuksen edessä. Jae 8: " Minä en ole mitään rikkonut juutalaisten lakia enkä pyhäkköä enkä keisaria vastaan. " Aina kun Paavalia syytetään jostain, hän puolustaa kaikissa tapauksissa, että minä en ole rikkonut Tooraa enkä lakia. Luku 27 kertoo meille, miten Paavali matkusti Roomaan. Jae 9 antaa meille hyvin pienen, mutta hyvin merkittävän todistuksen. Siinä sanotaan, että paaston aika oli jo ohi. Mistä paastosta tässä puhutaan? Kreikankielisessä alkuperäistekstissä tässä kohtaa on paaston aika merkitty. Kun puhutaan paastosta Pyhissä kirjoituksissa, niin sanotaan: Se on se paasto. Nimenomaan Jom kippur, ainoa lain määrittämä paasto. Jos Luukas kirjoituksissaan otti huomioon, että Paavali noudatti määrättyä paastoa, se on hyvin merkittävää. Se puhuu meille, että Jom kippurin paasto oli edelleen Paavalin elämäntapa, vaikka olosuhteet laivalla olivat erikoiset ja vaikeat.

Katsomme 28. lukua. Paavali keskustelelee Roomassa tunnettujen juutalaisten kanssa. Ja edelleen jae 17 puhuu, kuinka Paavali koko ajan puolustaa itseään sanoen, etten ole mitään tehnyt kansamme tai isiemme tapoja vastaan. Nämä kaikki Paavalin elämää koskevat Raamatun paikat, joita olemme tänään käsitelleet, eivät tarvitse lisää kommentteja. Ne ovat hyvin selkeitä. Koko Apostolien tekojen kertomuksen mukaan me näemme, että Paavalin elämä oli aina ollut juutalaisten tapojen ja Mooseksen lain mukainen.

Haluan muistuttaa myös, että Apostolien tekojen kirjoittaja on Luukas, joka on kirjoittanut Luukkaan evankeliumin. Se on merkittävää myös siksi, että Luukas itse ei ollut juutalainen. Mutta Apostolien teoissa hän koko ajan korottaa, että Paavali on juutalainen ja elänyt juutalaisen lain ja tapojen mukaisesti. Toisaalta me näemme, että Luukas on hyvin vahvasti perehtynyt juutalaisuuteen.